

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. maj 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1315
Dok.: RAJ41500

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1025 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1025 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren overveje helt at afskaffe forældelsesfrister i pædofili-sager?”

Svar:

Efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 93 afhænger forældelsesfristens længde som udgangspunkt af strafferammen for den pågældende forbrydelse.

Baggrunden for denne sammenhæng mellem forældelsesfristen og lovovertrædelsens grovhed er, at jo grovere en lovovertrædelse er, desto større behov vil der typisk være for at forfølge den, selv om der er gået længere tid, efter at den er begået, og desto svagere vil de hensyn, der kan tale imod en sådan forfølgning, typisk være.

Ved overvejelser om, hvilke regler om forældelse der bør gælde, er det efter Justitsministeriets opfattelse vigtigt at være opmærksom på, at en ændret forældelsesfrist ikke indebærer en ændring af kravene til bevisernes styrke. Der kan derfor være betydelige bevismæssige vanskeligheder forbundet med at retsforfølge forbrydelser, der er begået mange år forinden. Det gælder ikke mindst i tilfælde, hvor der ikke foreligger tekniske beviser, men hvor beviserne i det væsentlige eller udelukkende består af offerets vidneudsagn.

De nuværende forældelsesregler i sager om seksuelt misbrug af børn er udtryk for en samlet afvejning af på den ene side at vise hensyn til offeret og samfundets interesse i, at disse forbrydelser bliver anmeldt, og på den anden side hensynet til at undgå omfattende efterforskning af sager, der ikke vil kunne gennemføres på grund af utilstrækkelige beviser, og hvor den forurettede formentlig vil opleve en frifindelse som en yderligere krænkelse.

Den aktuelle debat om seksuelt misbrug af børn kan imidlertid give anledning til at overveje, om de gældende regler fortsat er tidssvarende.

Som anført i Justitsministeriets svar af 29. april 2010 på spørgsmål nr. S 1819 fra medlem af Folketinget Marlene Harpsøe (DF) vil Justitsministeriet derfor anmode Straffelovrådet om i forbindelse med rådets gennemgang af straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden

at overveje, om der efter rådets opfattelse er grundlag for at ændre forældelsesfristen i sager om seksuelt misbrug og andre former for seksuel krænkelse af børn.